

1 Korintiërs 2: 1-15

Een vorige keer heb ik met jullie stilgestaan bij de tegenstand die Paulus in Corinthe ervaren heeft. De Grieken verlangen wijsheid en Paulus komt met een dwaze boodschap van een man die als een crimineel de doodstraf onderging.

De Joden verlangen tekenen, en Paulus komt met geen ander teken dan een vervloekte, machteloze, gekruisigde Messias.

En Paulus, zelf, als brenger van die Boodschap, kwam in Korinthe terwijl hij niet bepaald in topvorm was. Hij komt wat bangig en depressief over.

We weten dat hij in de eerste plaats platzak was. Hij heeft geen geld om in een herberg zijn intrek te nemen. En hij kent helemaal niemand in deze immense stad van bijna een miljoen inwoners. Paulus komt bij Aquila en Priscilla terecht, die net als hij tentenmakers zijn. Pas als Silas en Timotheüs uit Macedonië bij hem komen kan hij zich weer helemaal richten op de verkondiging van het Evangelie. Maar blijkbaar voelt Paulus zich in Korinthe niet al te zeker. Wat de oorzaak daarvan is weten we niet zeker. Hij kwam in ieder geval in zwakheid, met vrezende handen en beven (2:3). In Hand. 18:10 lezen we dat Paulus in Korinthe 's nachts een visioen kreeg, waarin de Heer hem bemoedigde: *wees niet bevreesd, maar spreek en zwijg niet, want Ik ben met u en niemand zal het op u toeleveren om u kwaad te doen, want Ik heb veel volk in deze stad.* Die bemoediging vond de Heer blijkbaar hard nodig.

Wat je dus ziet is dat hier in Korinthe er een onzekere man kwam, die niet in goede doen was, die bovendien met een 'dwaze Boodschap' kwam. Als je Paulus zag en zijn Boodschap hoorde, dan kon je niet anders dan meewarig je hoofd schudden: moet dat nu de wereld redden, hoe verzinnen ze het? Het lijkt nergens op.

Het mag dan ook een wonder heten dat er toch mensen tot geloof kwamen. Dat kan alleen maar toegeschreven worden aan de Geest van God.

En op die Geest en die kracht komt het ook vandaag nog aan. De redding van de wereld hangt niet af van diepzinnige theorieën of van briljante predikers, maar van Gods Geest en Gods kracht. De wereld wordt gered door Jezus Christus, die Zich aan het kruis liet spijkeren. Hij moet iedere keer weer centraal staan in de prediking. Die Boodschap veroudert niet. En of die Boodschap volgens menselijke maatstaven iets voorstelt doet er niet toe, maar zo wil God werken. Zo worden mensen gered, ook vandaag!

Paulus stelt deze Boodschap van alle eeuwen tegenover de wijsheid en de wereldbeheersers van deze wereld (HSV). De NBG vertaling heeft de wijsheid en wereldbeheersers van deze eeuw. Dat is hetzelfde. De bijbel spreekt vaker over deze eeuw en de toekomstige eeuw. Deze eeuw, is deze bedeling, de tijd tussen hemelvaart en wederkomst.

Van deze wijsheid en deze wereldbeheersers zegt Paulus dat die teniet gedaan worden. Met andere woorden, het is vergankelijk. Dat is wel goed om jezelf steeds weer te blijven realiseren. De heersers van deze wereld zullen vergaan. En de boodschap die ze uitdragen ook. Laten we daarom maar niet teveel op hen vertrouwen. Ze gaan immers voorbij. Maar ook, laten we niet wanhopig worden als je ziet dat verkeerde heersers hun stempel drukken op de wereld. Ook dan mag je zeggen: ze gaan voorbij. Alle groten der aarde zullen weer verdwijnen. Als je dat bewust blijft dan kijk je met andere ogen de wereld in. Dan raak je niet zo gauw in paniek als je naar het wereldgebeuren kijkt. Dan schrik je niet van meneer Putin, meneer Trump of meneer Kim jong-un, of hoe ze allemaal ook maar mogen heten. Hoe groot en hoe grillig ze ook lijken te zijn, ze gaan voorbij, ze gaan teniet.

Maar wie ontdekt heeft dat die gekruisigde Man Jezus Christus de redder van de wereld is, kijkt met andere ogen, met geestelijke ogen. En die geestelijke ogen heb je niet van jezelf. God heeft ze geschonken. Het is door de Heilige Geest dat we zouden weten wat ons door God in genade geschonken is (vs.12). Het is de heilige Geest die als het ware de sluier voor onze ogen heeft weggetrokken en onze ogen heeft geopend voor de redding in Christus. Net zoals niemand je kan vertellen wat er in een mens omgaat en wat zijn plannen en overleggingen zijn, dan de geest van die persoon zelf, zo weet ook niemand beter wat er in God omgaat en wat zijn diepste bedoelingen zijn, dan de Geest van God. En die Geest is nu aan ons gegeven met de bedoeling dat wij inzicht zouden krijgen in Gods mooie verlossingsplan met deze wereld.

Vervolgens heeft Paulus het over 'geestelijke dingen met geestelijke dingen te vergelijken'. Wat hij bedoelt is niet helemaal duidelijk. Het Boek heeft het zo vertaald: Wij gebruiken de woorden van de Geest om de gedachten van de Geest over te brengen.

Die vertaling sluit wel mooi aan om het volgende vers. Maar de natuurlijke mens (NBG ongeestelijke mens) neemt de dingen van Gods Geest niet aan. Het is hem

dwaasheid en hij kan het niet verstaan.

Die ervaring herkent iedereen die wel eens heeft geprobeerd in gesprek te gaan over het evangelie met een niet-christen. Voor iemand die de Geest niet heeft zijn geestelijke zaken dwaasheid. In een dergelijk gesprek kun je maar zo ervaren dat je op een totaal verschillende golflengte zit. Dan merk je dat wij niet in staat zijn het geloof aan iemand te geven. Het is de Heilige Geest die mensen moet overtuigen. Om geestelijke zaken te vatten heb je een geestelijk, wedergeboren hart nodig. De geestelijke mens beoordeelt alle dingen. Hij heeft inzicht gekregen in Gods plan en kan het naar waarde schatten.

Maar zelf echter wordt hij door niemand beoordeeld. Bij 'niemand' zullen we in dit verband moeten denken aan degenen die niet Gods Geest geleid worden. Wie niet door de Geest geleid worden kunnen de mensen die wel door de Geest geleid worden niet begrijpen. Ze vinden hen maar vreemde, onbegrijpelijke figuren, waar ze niet goed raad mee weten waar ze niets mee kunnen beginnen. Wat moet je nu aan met mensen die het kruis van Christus in hun leven centraal stellen?

Wij hebben de zin van Christus, zegt Paulus in het laatste vers.

Is dat zo? Kijken wij op Christus' manier tegen de dingen aan, of laten we ons liever leiden door ons eigen zogenaamde gezonde verstand?

Christen zijn, wil zeggen: met dezelfde ogen kijken als Christus. Op dezelfde manier op allerlei situaties reageren als Hij zou doen. Op dezelfde wijze oordelen over alles wat er om je heen gebeurt. Het is leven vanuit Zijn gezindheid.

Je voelt wel aan dat we daarvoor allemaal de vervulling met de Heilige Geest nodig hebben. Laten we daar maar iedere dag om bidden.

AMEN